

kropenska.

mf Prečje zdej to sta-ro le-to, Ži-har smove-se-li vsi. Ker smo zdravna

te-mu
Nov-ga
v ča-
šulk jih
si vo-
Dab' št

sve-tu.
le-ta
ka-li.
je k' so
ši-li:
dans na

mf sve-tu bi-li, Pa so se od nas lo-či-li, Zdaju greb' le-že mr-tvi. *rt.*

BOGDAN VENED:

V SMRTNI SENCI.

BALTIŠKA POVEST.

XXIII.

(KONEC.)

V pivu silovito kipečem jadra kralj z ladjami; deske se tresejo, toda morje meče brodove nepoškodljive na dvore Vendov. S ščiti jadrno sklene sinove junakov krasni junak, tako da se dotikajo drug drugega, in zagvozdo naredi knez z močnimi voji. Boj raste okoli voditelja strelov, zastave nesejo vojevoja borci naprej, delivec darov pa koraka med glasnim bobnenjem s kovino odet in pokrit s šlemom. Malikovalcev vojna truma se brani v okopih, tja kliče bojni rog. Drzoviti mladci silijo k bitki, zastava vihra okoli silnega kneza. Sven vzbuja grozo deževja puščic, meči uničujejo živ-

ljenje mož, železno orožje poje, in vojniki pozaspavajo. Znoj pada na vroče kupe mrličev; kri teče na mogočne ščite. Bitke reditelj je potolkel nebroj borcev. Slavo si je pridobil, kjer je zazvenelo bojno orožje, vrli vladar, in kjer so se lomili naprsniki.“

Tak slavospev je zapel danski pevecskald o kralju Svenu Astridsonu, ko se je po dolgih mesecih vrnil z vojnega pohoda v Bodriče in druge Baltiško-polabske Slovene domov. In kmalu se je pela ta pesem po vseh danskih dvorih in gradovih; kmalu je prišla na uho tudi bodriškemu nadknezu Krutu.

Ta se je pa smejal: „Le pojte jo, naduti Danci, pa slepo verujte, kar vam je natvezel